

stent. Han kom derefter til Vejle Nordbanegaard, hvor han de første 2 Aar var ansat som Assistent og tillige som Revisionsassistent ved Banen. Efter de 2 Aars Forløb gik han over til at være første Assistent, hvilket den Gang vilde sige, at han tillige fungerede som Stationsforstander. Og efter at have været i denne Stilling en Del Aar blev han ansat som Stationsforstander ved Give Station. Man kan altsaa, synes jeg, med fuld Føje sige, at han har de samme Kvalifikationer, som man indenfor Jernbaneetaten forlanger, at de paagældende skal have for at kunne avancere til Stationsforstander. Jeg vil straks her indskyde, at Staten ikke tjener noget ved at have gjort ham til Stationsmester, thi selvfølgelig er man nødt til at give ham i personligt Tillæg det, han i den Lønningsklasse, han nu kommer i ved Statsbanerne, faar mindre, end han havde i Forvejen. Man har overtaget ham med denne Forpligtelse og maa altsaa opfylde den. Men det, man har naaet ved at sige til ham: Du kan ikke blive Stationsforstander, men kun Stationsmester, er, at man har afskaaret ham fra at avancere, og den Dag, da Give Holdeplads bliver Station, kan han ikke blive der som Stationsforstander. Og jeg føler mig overbevist om, at det ikke vil vare længe, inden Give Holdeplads bliver Station, thi det var aabenbart fra første Færd et Fejlgreb, at man nedsatte Give Station til Holdeplads, og jeg maa ogsaa formode, at man erkender det, idet man ved Ombygningen — som formentlig snart vil finde Sted, den skulde have fundet Sted i Fjor, men jeg haaber, at den i alt Fald vil finde Sted i Aar — har taget alle de fornødne Hensyn til, at denne Holdeplads kan rykke op til at blive Station. Man kan ikke holde den nede, da der er Trafik nok o. s. v., det er umuligt at sætte sig ud over det.

Denne Mand har altsaa været paa denne Station som Stationsforstander og har bestyret Stationen til sine foresattes Tilfredshed, og heller ikke Statsbaneadministrationen har haft det mindste at udsætte paa ham, tværtimod. Han var Stationsforstander ved Vejle—Give-Banen i den Tid, da Give—Herning-Banen blev anlagt, og i de første 3 Fjordingaar, efter at den var blevet færdig, bestyrede han Give Station under de mest vanskelige og primitive Forhold. Da turde Administrationen godt betro ham at bestyre denne Station, og jeg er vis paa, at der ikke er

ført en eneste Klage over ham, man har ikke med et eneste Ord bestridt, at han bestyrede den til alles Tilfredshed. Men den Dag, da Give Holdeplads rykker op til Station, siger man til ham: Du er ikke længere denne Plads voksen, nu skal Du bort fra denne Station og gaa ud til en Holdeplads. Vi nedsætter ganske vist ikke den Løn, Du har, men vi har afskaaret Dig fra at avancere. Det har man gjort i Kraft af Magt, ikke i Kraft af noget som helst andet, ikke i Kraft af, at han ikke har den fornødne Uddannelse eller den fornødne Forberedelse for sin Uddannelse, nemlig den Eksamen, man forlanger. I omtrent 20 Aar har han magtet sin Opvage ogsaa under særlig vanskelige Forhold, men den Dag, den nuværende Give Holdeplads rykker op til Station, siger man: Du maa bort, Du kan ikke være her mere. Du er ikke kvalificeret til Stillingen som Stationsforstander.

Her staar man overfor et Overgreb, som er Paatale værd, ellers skulde jeg ikke have indladt mig paa at bringe det frem her. For kan dette Overgreb ske overfor denne enkelte Mand, overfor hvem kan det saa ikke ske? Og hvad er det for Interesser, der varetages paa denne haardhændede Maade? Det er ikke Hensynet til Kvalifikationen, der gør sig gældende, der maa være andre Interesser, som raader, og det er disse andre Interesser, som jeg mener maa fremdrages ved denne Lejlighed. Statsbaneadministrationen har antaget Assistenten, som med Hensyn til Kvalifikation har været ligestillede med den tidligere Stationsforstander i Give, og de har Ret til som Stationsforstandere at rykke op til en Lønning paa 2,700 Kr., medens Stationsmestrene, saa vidt jeg ved, kun har Ret til at rykke op til 2,100 Kr., men det faar være, økonomisk Forringelse af hans Stilling kan der, som sagt, ikke blive Tale om, med hvilken Ret siger man da til Stationsforstanderen i Give — den i Jelling ansatte er blevet behandlet paa samme Maade, men jeg kender bedst Forholdene i Give og holder mig derfor til dem —: „Vi erkender, at Du saavel i Privatbanernes som i Statsbanernes Tjeneste har udført dit Arbejde vel, og at Du har de Kvalifikationer, som er nødvendige for at beklæde Stillingen som Stationsforstander, men det bryder vi os fejl om, vi smider en lille Bid til Dig, idet vi siger, at der skal ingen Nedgang blive i din Løn, men vi bryder os ikke om, at Du føler Dig tilsidesat ved denne ret betydelige Degradation, vi